

РЕШЕНИЕ

№ 608

гр. София, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Ваня Ил. Иванова
като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20231001000486 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от 4.02.2022 г. на ищците сдружение „Клуб по спортни танци – Несебър“, сдружение „Клуб по спортни танци Проданс“, сдружение „Клуб по спортни танци Ситара Денс – Елин Пелин“ и сдружение „Танцов клуб Фантастик Данс“ срещу решението от 6.01.2022 г. по т. д. № 529/2021 г. на Софийския градски съд, VI-13 състав, **в частта**, с която:

- е отхвърлен предявеният срещу ответника сдружение „Българска федерация на клубовете по спортни танци“ иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на решенията по т. 6, 7, 8 и 10 от дневния ред на проведеното на 28.02.2021 г. общо събрание на ответното сдружение, поради нарушаване на процедурата по свикване на събранието;
- е отхвърлен предявеният иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на решенията по т. 6, 7, 8 и 10 от дневния ред на проведеното на 28.02.2021 г. общо събрание на ответното сдружение, поради нарушаване на правилата за вземане на решенията;
- ищците са осъдени да заплатят на ответника сумата 71,42 лв. – съдебни разноски.

В жалбата се твърди, че неправилно и необосновано СГС е приел, че оспорваните решения на общото събрание са законосъобразни. Твърди се, че решението на УС от 6.02.2021 г. било незаконно, тъй като самото заседание на УС не било свикано по предвидения ред и членовете на УС не били уведомени за свикването му, а освен това не бил спазен и кворумът за провеждане на заседанието. Сочи се, че показанията на свидетеля Х. не следвало да се кредитират, доколкото е член на същия УС и бил заинтересован по смисъла на чл. 172 ГПК, а освен това показанията относно участвалите членове в заседанието противоречали на показанията му дадени в друго дело – в заседанието на

26.10.2021 г. по т.д. № 552/2021 г. на СГС. Твърди се, че необосновано СГС е приел за доказано надлежното обявяване на поканата за свикване на процесното ОС по предвидения в устава ред. Поддържа се, че не било доказано нито поставяне на поканата на мястото за обявления в сградата на адреса на управление на сдружението, нито публикуването ѝ на Интернет страницата на сдружението. Твърди се, че СГС не се е произнесъл по законосъобразността на процесните решения, които били приети в нарушение на изискванията за мнозинство, а не била доказана и представителната власт на 14 от членовете, участвали чрез пълномощници. Решенията били приети и в нарушение на предвиденото в чл. 28, ал. 1 ЗЮЛНЦ право на глас на всеки член на сдружението, като било недопустимо диференцирането им на такива с право на глас и без право на глас. Твърди се и, че решението за избор на членове на УС било нищожно и като противоречащо на установената в устава мандатност на този орган. Сочи се, че решенията по т. 10 не били предвидени в дневния ред.

Предвид изложеното жалбоподателите молят въззивния съд да отмени обжалваното решение и да уважи предявените искове, както и да му присъди направените разноски.

Въззиваемото сдружение „Българска федерация на клубовете по спортни танци“ – ищец по исковете – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира разноски.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на въззиваемия, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и е допустима. Разгледана по същество е **неоснователна**.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо в обжалваната част. Същото е и правилно, като въззивният състав споделя мотивите на обжалваното решение, поради което и на осн. чл. 272 ГПК препраща към мотивите на СГС. Във връзка с доводите по жалбата следва да се добави и следното:

1. Предмет на въззивното производство са само част от предявените искове по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ – отхвърлените от СГС искове относно решенията по т. 6, 7, 8 и 10 от дневния ред. Не са предмет на въззивното производство останалите искове относно решенията по т. 1, 2, 3, 4 и 9 от дневния ред, доколкото в тази част липсва жалба срещу основното решение от 6.01.2022 г. и допълнителното решение от 11.01.2023 г. на СГС, които по отношение на тези искове са влезли в сила. Същевременно, жалбата е подадена от част от ищите – липсва жалба от ищеца сдружение „Клуб по спортни танци Нике Данс“ и от ищеца сдружение „Клуб по спортни танци – Бургас 1975“, а ищецът сдружение „Клуб по спортни танци Фен 2011 – Смолян“ е оттегил жалбата си с молба от 1.04.2022 г., подадена от законния му представител към този момент /л. 16 от ч.т.д. № 669/2022 г. на САС/.

В обжалваното решение СГС е обсъдил всички наведени в преклузивния срок по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ доводи на ищеца, посочени в исковата молба, с които обосновава твърдяната незаконосъобразност на процесните решения на ОС от 28.02.2021 г., а именно: **1) незаконосъобразност на решението на УС от 6.02.2021 г. за свикване на ОС на 28.02.2021 г.**

поради нарушаване на изискването на т. 17 от административно-устройствения правилник за 10-дневно предизвестие при насрочване на заседанието на УС от председателя, доколкото членът на УС С. Б. била уведомена на 5.06.2021 г.; 2) поканата за ОС не била разгласена по предвидения в устава ред – чрез поставяне на обявление в сградата на адреса на управление на сдружението и/или чрез публикуването ѝ на Интернет страницата на сдружението, минимум 15 дни преди датата на ОС; 3) до участие в ОС не били допуснати членове на сдружението, определени като асоциирани, какъвто статут бил придаден от председателя на сдружението и на ищите поради неправилно прието от него, че същите не са заплатили членския внос, което довело до нарушаване на изискването на мнозинство при приемане на процесните решения.

Във въззивната жалба тези основания на исковите се поддържат, но освен тях са заявени и допълнителни оплаквания срещу законосъобразността на процесните решения на ОС – че не бил спазен кворумът при провеждане на заседанието на УС на 6.02.2021 г., че не била доказана представителната власт на пълномощниците на 14 от членовете, участвали в процесното ОС, че решението за избор на членове на УС противоречало на определената в устава мандатност на този орган, както и, че взетите решения по т. 10 не били предвидени в дневния ред. Тези допълнителни оплаквания обаче представляват нови основания на исковите, които не са били наведени в исковата молба и в преклузивния срок по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ, поради което не подлежат на разглеждане от въззивния съд, като стоящи извън предмета на исковите. По наведените в този срок и поддържани в жалбата основания въззивният съд намира следното:

2. Оплакването относно законосъобразността на свикване на заседанието на УС от 6.02.2021 г., на което е взето решението за свикване на процесното ОС от 28.02.2021 г., би било от значение за законосъобразността на самите приети решения на ОС, само ако е относимо към валидността на решението на УС. Това е така, защото само при нищожност на решението на УС няма да е налице валидно свикано ОС. Всички други пороци на решението на УС, които не водят до нищожност на същото, са ирелевантни към законността на проведеното ОС. Тези други пороци могат да обусловят само отменимост на решенията на УС, която може да се релевира само по реда на чл. 25, ал. 5 ЗЮЛНЦ чрез искане за отмяна на решението на УС, по което компетентно да се произнесе е ОС, а не съдът. Ако подобна отмяна не е била извършена от ОС, то решението на УС запазва правното си действие и следва да бъде зачетено от съда. Съдът може да установява инцидентно само неговата нищожност, но не и отменимостта му.

В конкретния случай наведеният порок /нарушаване на изискването на т. 17 от административно-устройствения правилник за 10-дневно предизвестие при насрочване на заседанието на УС от председателя спрямо члена на УС С. Б., която била уведомена на 5.06.2021 г./ принципно не е относим към валидността на приетото решение на УС за насрочване на ОС, т.е. не води до неговата нищожност. Същевременно, не се твърди и доказва това решение да е било отменено от ОС по реда на чл. 25, ал. 5 ЗЮЛНЦ. По тази причина това оплакване е ирелевантно спрямо законността на процесните оспорени решения

на ОС. Както бе посочено по-горе, извън основанието на предявените искове са другите наведени в жалбата оплаквания спрямо това решение на УС и по-специално относно спазване на кворума. Отделен е въпросът, че нарушаването на правилата за кворум и мнозинство при вземането на решението също не води до нищожност, а може да обоснове само отменимост на решението на съответния орган на ЮЛ /арг. от мотивите към т. 1 на ТР № 1/6.12.2002 г. на ВКС – ОСГК/, като до отмяната му поражда правни последици. Съдът нито по реда на прекия, нито на косвения контрол, може да игнорира възникналите правни последици на отменимо решение на УС на ЮЛНЦ, което обаче не е било отменено от ОС. С подобни права съдът разполага само при нищожно решение, каквото процесното решение от 6.02.2021 г. на УС не е. Следователно, това решение е породило валидни правни последици относно свикването на процесното ОС.

3. Ищците твърдят, че поканата за ОС не била разгласена по предвидения в устава ред.

Според чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ ако друго не е предвидено в устава, поканата за свикване на ОС се обявява в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията, и се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението, най-малко един месец преди насрочения ден. Видно от формулировката, а това се приема и в трайната съдебна практика, че разпоредбата е диспозитивна, тъй като е уредена възможността уставът на сдружението да предвиди друго. Това друго може да касае както част, така и всички елементи от реда за оповестяване по чл. 26, ал. 3 – както мястото на обявяване /РЮЛНЦ и/или мястото за обявление в сградата на управлението/, така и времето за публикуване или поставяне на обявлението /минималният срок от 1 месец преди насрочения ден за общото събрание/. Следователно, допустимо е уставът да предвиди изцяло различен ред за съобщаване на поканата.

В действащия към датата на провеждане на процесното ОС устав е уреден ред и срок за разгласяване на поканата за свикване на ОС. Така в чл. 37 е предвидено, че *„свикването се извършва чрез публикуване на поканата в официалния интернет сайт на сдружението и/или поставяне на мястото за обявления в сградата, където се намира адресът на управление на сдружението, удостоверено с констативен протокол за залепване на поканата“*. Според чл. 39 *„времето на публикуването на поканата и/или поставянето ѝ на мястото за обявления в сградата, където се намира адресът на управление на сдружението до датата на заседание на ОС не може да бъде по-малко от 15 дни“*. Следователно, достатъчно е разгласяването на поканата **по един от посочените начини** и при спазване на минималния срок от 15 дни преди ОС.

Въззивният съд намира за доказано надлежното разгласяване на поканата по предвидения в устава ред, в която насока споделя съображенията на първоинстанционния съд. Поставянето на поканата на мястото за обявления в сградата, където се намира адресът на управление на сдружението, е доказано както чрез представения по делото констативен протокол от 12.02.2021 г. /л. 36 от делото на СГС/, съставен съобразно изискването на чл. 37 от устава, така и чрез показанията на свидетеля В. Х.. За публикуване на поканата на интернет страницата на сдружението е представена екранна снимка /скрийншот/ от

12.02.2021 г., като същото е потвърдено от показанията на свидетеля Х.. Обстоятелството, че същият като член на УС е заинтересован в полза на ответника по смисъла на чл. 172 ГПК, не е абсолютно основание за игнориране на неговите показания, за които носи наказателна отговорност, а съдът има право на преценка с оглед на всички други данни по делото.

Противно на доводите в жалбата тези обстоятелства не се опровергават с категоричност нито от показанията на свидетеля Й., нито от приетото заключение на СТЕ. Свидетелят Й. заявява, че на 15.02.2021 г. посетил същата сграда – сградата на Министерството на младежта и спорта, но не видял на таблото за обяви въпросната поканата. Не е установено обаче, че това е единственото табло за обяви в тази сграда, а и „*невиждането*“ на поканата от свидетеля може да се дължи и на собственото му невнимание, доколкото самият той е заявил, че само мимоходом е „*хвърлил око на таблото за обяви*“, преминавайки през вратата. Що се отнася до заключението на СТЕ, то следва да се посочи, че констатациите на същото са актуални към датата на самото заключение /2.09.2021 г./, към която дата поканата не е била установена на интернет сайта на ответното сдружение. Вещото лице е посочило, че не е възможно да се установи дали поканата е била налична на този сайт към м. 02.2021 г. предвид ограничените възможности на съществуващите архиватори на съдържанието на електронни страници, а е възможно и впоследствие поканата да е била свалена и без да оставя следи. Същевременно, самите ищци са **признали извънсъдебно** в искането си от 16.03.2021 г. /л. 53 – 54 от делото на СГС/, че **поканата е била публикувана в раздел „Членство“ на интернет страницата**. Доколкото изискването на чл. 37 от устава не определя в кой раздел на интернет страницата следва да бъде публикувана поканата, то е достатъчно нейното публикуване в който и да е раздел. Поради това съдът приема за доказано, че поканата е разгласена съобразно чл. 37 от устава на 12.02.2021 г., с което е спазен и срокът по чл. 39 от устава.

3. Процесното ОС е проведено при условията на спадащ кворум по чл. 27, изр. 2 ЗЮЛНЦ и чл. 41, изр. 2 от устава при участието на 18 от членовете на сдружението, които единодушно са гласували за приемане на процесните решения на ОС. Ищците не твърдят и доказват, че други членове /включително асоциирани/ са се явили фактически на събраниято, но не са били допуснати до участие или, че техните гласове не са взети предвид. При липса на доказано явяване на такива други членове, то оплакването относно незаконното разграничаване на членовете на редовни и асоциирани, вкл. и относно статута на самите ищци, се явява ирелевантно към законността на приетите процесни решения на ОС от гледна точка на спазването на необходимото мнозинство. Ето защо и този довод е неоснователен.

Поради съвпадането на крайните изводи на въззивния съд с тези на първоинстанционния съд по отношение на предявените искиове въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а обжалваното с нея решение – потвърдено.

При този изход на спора на право на присъждане на разноски за въззивното производство има само ответника съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК. Същият е доказал такива в размер на 450 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение за въззивното производство по представения

договор за правна защита и съдействие от 11.04.2022 г. /л. 38 от т.д. № 502/2022 г. на САС/.

Така мотивиран Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решението от 6.01.2022 г. по т. д. № 529/2021 г. на Софийския градски съд, VI-13 състав, в обжалваната част.

ОСЪЖДА сдружение „Клуб по спортни танци – Несебър“ с ЕИК – 175722619, със седалище и адрес на управление – гр. Несебър, ул. „Любен Каравелов“ № 15, **сдружение „Клуб по спортни танци Проданс“** с ЕИК – 176344624, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. 229, вх. А, ет. 1, ап. 3, **сдружение „Клуб по спортни танци Ситара Денс – Елин Пелин“** с ЕИК – 205575786, със седалище и адрес на управление – с. Нови хан, община Елин Пелин, ул. „Търнава“ № 20, и **сдружение „Танцов клуб Фантастик Данс“** с ЕИК – 109523558, със седалище и адрес на управление – гр. Дупница, ул. „Верила“ № 13, да заплатят на **сдружение „Българска федерация на клубовете по спортни танци“** с ЕИК – 177203377, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. „Васил Левски“ № 75, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **450 лв.** – разноски за производството пред САС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280 ГПК в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____